

Kelemen Tisztelt Professor Úr!

Egy más után már a negyedik huszötven
töltöttem bent a magánban mindig ugyanarra
a leírásfejtésre - egyáltalán sárban s eléggé
hüvelyi időben. A legnagyobb baj az, hogy
magam sem tudom miért s'ig főleg a le-
gyűjtéssel nem lehet megérteni a bevonás
jogosságát. A sok köznyelvi forgó
váltásat közül legelfogadhatóbb az, hogy
a felvonás biztosítás. Most kerülök
ú.i. az oroszországi induló magyar kötele-
ket felvonás, s s a felvonás: út let
lejárás: süzességel megértesse. Így
vizont meg lehetne sőt még főként bent
munkái: Sajnos egyelőre nem tudok semmit
se eszébe, mert rézint nagyon hideg van,
rézint meg a dolgunk is elég sok. -

Közben nem tudom mi történik Pesten,
hogy idén kében mi ren állapokra kerülés
a helyig. Föld a földön van is, bár ez a q
min, hogy őt is behivatás. Keintem ezre est
meg kell állapítanom, hogy utam keintem
fele szempontból a legfontosabbak jót & a
behívás.

Fő alkalmam van vizsgát ez iteni kö-
hangulatot eljeleni. Sajnos, nem sok jót
lehet róla mondani a legfontosabb jelszó
is, amivel illetkelem, ez az ez lehet, hogy
szólalnak.

A saját szempontból abban reménybelem,
hogy ha sokáig bent legünn, akkor mégis
legy alkalmam tanulni, mert a vizsgát nagyon
gyerekeim meg mégis velem lehetnek.

A hideget, s az a rom elkerülését
legyámitva ez ébren jót érzem magam. Az
egész napi legfontosabbak után jót csak az
abán. -

Erdely, hogy az útlevelem olyan
Románom vármegyei tisztviselői van, akit
civilben meg szoktam találni. Ez
árnyékban foglalt róla sokat volt be-
tűnt. S most a szó az útlevelem
benneket.

Meg kérem Professoremat, legyen zive és
Lovány Jánosnál küldessen a közisze-
teltetésnek megőrzéséig yamát nekem
jól. A egész bizalmas éntelével fog-
ját olvasni meg a levelem közlője. Van
nekem nagyon érdekes fiatal asszony.

Szajol. 1942. 4/6
Pósta hivatal.

Még tisztelettel
Miklós tantrány
János János